

El naixement d'una unitat de transport interhospitalari de pacient d'alta complexitat durant la pandèmia

Daniel Valenzuela, Infermer assistencial SEM

Ramón Garrido Massana, TES assistencial SEM. Membre de SoCTES

Data recepció: 20.06.2020

Data acceptació: 30.06.2020

mail: danielvalenzuela@gencat.cat

Forma citació: Valenzuela D, Garrido R. *El naixement d'una unitat de transport interhospitalari de pacient d'alta complexitat durant la pandèmia*. ReMUE.c@t 2020;7(1):11-11

Poc a dir i molt a explicar, tot el que envolta a aquesta unitat va néixer en un dels moments més durs que hem viscut en molts anys, tant a nivell personal com social. Si preguntéssim a cadascú dels que han posat el seu gra de sorra perquè aquesta unitat veiés la llum, no disposaríem d'espai material per explicar un conjunt quasi infinit d'experiències i emocions. Així doncs, intentarem resumir el que ha suposat aquesta unitat, que va arribar en l'època més convulsa i que té moltes ganes de quedar-se.

L'EC-10 és la unitat de la qual parlem, una ambulància destinada al trasllat de pacients d'alta complexitat, pacients crítics que requereixen un conjunt de dispositius per al seu tractament que fan que el seu trasllat entre hospitals sigui un veritable repte.

Era un projecte que ja datava de temps enrere, la idea ja es coneixia feia anys amb l'augment de trasllats interhospitalaris amb pacients portadors de dispositius d'assistència tant pulmonar com cardíaca, entre d'altres. Va ser a mitjans de març aproximadament quan la unitat va iniciar el seu funcionament. No sabríem dir si era el millor moment, però no tenim dubte que va ser el més necessari. L'augment de trasllats que va suposar la pandèmia COVID-19 va fer el moment idoni per fer l'entrada en escena, i així va ser.

Amb molta incertesa, amb moltes pors, amb moltes expectatives, amb poques referències però a la vegada amb moltes ganes i, sobretot, amb un equip humà que donaria el millor de si mateix. Era el moment de posar en pràctica en una ambulància, tot el que havíem après en les unitats de crítics dels millors hospitals de Barcelona.

L'EC-10 està coordinada per un equip directiu, el qual ha assentat les bases sobre la que es manté aquesta unitat, són els fonaments d'aquest projecte. Hi haurà aspectes que possiblement s'haguessin pogut fer millor i d'altres, immillorables. Però estem completament segurs que la intenció era la de formar un equip que donés resposta a la saturació del sistema sanitari de la millor manera possible. Per una altra banda, aquest projecte està format pels pilars bàsics: els/les

Tècnics/ques d'Emergències Sanitàries TES, infermers/es, metges/metgesses, la Unitat de Coordinació Operativa UCO i la taula d'interhospitalari de la Central de Coordinació Sanitària CECOS. Aquests pilars es troben en un llenç en blanc sobre el que plasmar els seus coneixements, per fer d'aquesta una unitat referent.

La idea va començar de tal manera; una unitat de Suport Vital Avançat amb infermeria formada per dos TES i un infermer/a. La clau d'afegir un TES de més resideix en què, en cada trasllat de pacient COVID +, el protocol de vestir-se, desvestir-se i netejar la unitat és molt escrupolós, ja que el risc de contagi d'aquests pacients és molt alt. Per tant, un/a TES s'encarrega de la conducció i supervisió a l'hora de la posada i retirada d'Equips de Protecció Individual EPIs i l'altre té la funció d'assistir i ajudar a l'infermer/a dins la cabina assistencial durant el trasllat i transferència.

Per una altra banda, aquesta unitat té la capacitat de medicalitzar-se. Com? Molt fàcil, el metge/metgessa que es troba a la Taula d'Interhospitalari de la CECOS, té la potestat de poder pujar a la unitat cada vegada que sorgeixi un trasllat que es consideri tributari de medicalitzar. Per tant, és un gran avantatge. Tenim una unitat amb infermers/res, que té la capacitat de transformar-se en medicalitzada, així la capacitat d'actuació es multiplica.

Podem dir amb tota seguretat, que fins el dia d'avui, hem viscut els moments més durs de les nostres vides, laboralment parlant, però això no ha fet que ens vinguéssim a menys, al contrari, tots i totes hem donat i seguim donant el millor de nosaltres per acabar sumant i afegint la nostra qualitat intrínseca al pacient, que és al cap i a la fi, el *leitmotiv* d'aquesta unitat.